

Ponadto Rada uważa, że w każdym razie wybór, jakiego ustawodawca dokonał w rozporządzeniu nr 1367/2006, jest całkowicie zgodny z konwencją z Aarhus. W tym względzie dokonana przez Sąd wykładnia art. 9 ust. 3 konwencji z Aarhus jest błędna, gdyż nie uwzględniła swobody działania, jaka przysługuje stronom konwencji.

Rada wnosi zatem o uchylenie wyroku Sądu w ww. sprawie i o ostateczne rozstrzygnięcie sporu poprzez oddalenie w całości skargi skarżących.

- (¹) Wyrok Trybunału dnia 7 maja 1991 r. w sprawie C-69/89 Nakajima przeciwko Radzie, Rec. s. I-2069.
- (²) Wyrok Trybunału dnia 22 czerwca 1989 r. w sprawie C-70/87 Fediol przeciwko Komisji, Rec. s. 1781.
- (³) Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do [wymiaru] sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, s. 13).
- (⁴) Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do [wymiaru] sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, sporządzona w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r., zatwierdzona decyzją Rady 2005/370/WE z dnia 17 lutego 2005 r. (Dz.U. L 124, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 14 czerwca 2012 r. w sprawie T-338/08 Stichting Natuur en Milieu, Pesticide Action Network Europe przeciwko Komisji, wniesione w dniu 27 sierpnia 2012 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-405/12 P)

(2013/C 9/46)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Oliver, J.-P. Keppenne, G. Valero Jordana, P. van Nuffel)

Druga strona postępowania: Stichting Natuur en Milieu, Pesticide Action Network Europe, Rzeczpospolita Polska, Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu (siódma izba) z dnia 14 czerwca 2012 r. w sprawie T-338/08;
- rozstrzygnięcie sporu co do istoty i oddalenie skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 1 lipca 2008 r.;
- obciążenie skarżących w sprawie T-338/08 kosztami Komisji w tej i w niniejszej sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Pierwszy zarzut odwołania jest taki sam jak w sprawie C-403/12 P.

W zarzucie drugim Komisja podnosi, że Sąd dokonał błędnej wykładni zakresu zastosowania art. 9 ust. 3 konwencji z Aarhus (¹) w świetle art. 2 pkt 2 akapit drugi tej konwencji, orzekając iż rozporządzenie (WE) nr 149/2008 (²) nie zostało przyjęte przez Komisję działającą „jako władza ustawodawcza” w rozumieniu wspomnianego art. 2 pkt 2 akapit drugi.

- (¹) Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do [wymiaru] sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, sporządzona w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r., zatwierdzona decyzją Rady 2005/370/WE z dnia 17 lutego 2005 r. (Dz.U. L 124, s. 1).
- (²) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 149/2008 z dnia 29 stycznia 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady poprzez ustanowienie załączników II, III i IV ustalających najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości dla produktów wymienionych w załączniku I do wymienionego rozporządzenia (Dz.U. L 58, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Innsbruck (Austria) w dniu 21 września 2012 r. — Siegfried Pohl przeciwko ÖBB Infrastruktur AG

(Sprawa C-429/12)

(2013/C 9/47)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Innsbruck

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Siegfried Pohl

Strona pozwana: ÖBB Infrastruktur AG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy obowiązujące aktualnie prawo Unii, a w szczególności
  - 1) zasada równego traktowania będąca ogólną zasadą prawa Unii,
  - 2) ogólna zasada zakazu dyskryminacji ze względu na wiek w rozumieniu art. 6 ust. 3 TUE i art. 21 karty praw podstawowych,
  - 3) zakaz dyskryminacji wynikający ze swobody przepływu pracowników przewidzianej w art. 45 TFUE,
  - 4) dyrektywa 2000/78/WE (¹),

sprzeciwia się regulacji krajowej — w części ustawowej, a w części wynikającej z układów zbiorowych — która za porozumieniem stron stała się integralną częścią indywidualnej umowy o pracę, zgodnie z którą to regulacją okresy zatrudnienia pracowników w sektorze transportu kolejowego, jeżeli miały miejsce przed 18 rokiem życia, nie są w ogóle zaliczane, a jeżeli miały miejsce po ukończeniu 18 roku życia, o ile nie zostały uzyskane w przedsiębiorstwie krajowym „parapublicznym” lub u samego pozwanego pracodawcy krajowego, zaliczane są tylko w połowie bez względu na uzyskane konkretnie kwalifikacje i wiedzę pracownika?

- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy przy obliczaniu zaległego wynagrodzenia z zaliczeniem zgodnie z prawem Unii nieuwzględnionych dotychczas okresów zatrudnienia (przed ukończeniem 18 roku życia w całości i od ukończenia 18 roku życia do chwili zatrudnienia skarżącego przez pozwaną w drugiej połowie) ma znaczenie, że wliczone okresy zatrudnienia miały miejsce od dnia 1 grudnia 1965 r. do dnia 24 listopada 1974 r., a więc na długo przed przystąpieniem Austrii do UE/EWG i przed pierwszym orzeczeniem dotyczącym zasady równego traktowania w prawie Unii?
- 3) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy obowiązujące aktualnie prawo Unii, a w szczególności zasada skuteczności, sprzeciwia się krajowym przepisom o przedawnieniu, zgodnie z którymi byłoby przedawnione w całości roszczenie pracownika, a później emeryta, o wyrównanie wynagrodzenia, a później emerytury, przeciwko jego pracodawcy wynikające ze zgodnego z prawem Unii w rozumieniu pytania pierwszego zaliczenia okresów zatrudnienia zagranicą i przed ukończeniem 18 roku życia, które to roszczenie osobie tej nie przysługiwało na mocy prawa krajowego i obiektywnie mogła dochodzić go dopiero po ogłoszeniu wyroków w sprawie C-195/98 Österreichischer Gewerkschaftsbund — Gewerkschaft öffentlicher Dienst w dniu 30 listopada 2000 r. i w sprawie C-88/08 Hütter w dniu 18 czerwca 2009 r.?
- 4) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy na podstawie obowiązującego aktualnie prawa Unii, w szczególności na podstawie horyzontalnego działania zasady równego traktowania będącej ogólną zasadą prawa Unii lub zakazu dyskryminacji wynikającego ze swobody przepływu pracowników, pracodawca w sektorze transportu kolejowego, posiadający około 40 000 pracowników oraz wielostopniową strukturę hierarchiczną i organizację obejmującą cały obszar działania, ma obowiązek powiadomienia swoich pracowników i przedstawicieli pracowników o orzeczeniach Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, opublikowanych również w prasie codziennej, które stwierdzają niezgodność dotychczasowej praktyki zaliczania przez pracodawcę okresów zatrudnienia z prawem Unii, a które mogą między innymi prowadzić do wyrównań wynagrodzenia?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 3 października 2012 r. — Almer Beheer BV i in. przeciwko Van den Dungen Vastgoed BV i in.

(Sprawa C-441/12)

(2013/C 9/48)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Almer Beheer BV, Daedalus Holding BV

Strona pozwana: Van den Dungen Vastgoed BV, Oosterhout II BVBA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 1 dyrektywy 2003/71⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że obowiązek publikacji prospektu emisyjnego przewidziany w tej dyrektywie ma zasadniczo (to jest abstrahując od zwolnień i wyjątków przewidzianych dla niektórych przypadków w dyrektywie) zastosowanie także do licytacji przymusowej papierów wartościowych?
- 2) a) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy pojęcie „całkowita wartość oferty” w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. h) dyrektywy 2003/71 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku licytacji przymusowej papierów wartościowych wartość ta powinna być ustalana na podstawie wartości przychodu, jakiego można się rozsądnie spodziewać, mając na uwadze szczególnie charakter licytacji przymusowej, nawet jeśli przychód, jakiego można się rozsądnie spodziewać, jest zdecydowanie niższy od wartości w obrocie gospodarczym?
b) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze oraz odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie lit. a), jak należy interpretować pojęcie „całkowita wartość oferty” w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. h) dyrektywy 2003/71, w szczególności w przypadku licytacji przymusowej papierów wartościowych?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16).

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 345, s. 64).